

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตกำแพงแสน

PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF PERSONNEL OF KASETSART

UNIVERSITY KAMPHAENG SAEN CAMPUS

เจนจิรา สระสมทรัพย์

สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Janjira Srasomsap

E-mail: 6314154211@rumail.ru.ac.th

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ประกอบด้วย การวางแผนใช้จ่าย การวางแผนลงทุน การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนเกษียณ และการวางแผนมรดก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ หาค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 340 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 ส่วนใหญ่มีอายุ 26–30 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001–25,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4

2) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ คือ

การวางแผนใช้จ่าย การวางแผนเกษียณ การวางแผนภาษี การวางแผนมรดก การวางแผนลงทุน และการวางแผนประกันภัย ตามลำดับ

คำสำคัญ : การวางแผนการเงิน, บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ABSTRACT

This research aims to study Personal Financial Planning of Personnel of Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus including spending planning, investment planning, insurance planning, tax planning, retirement planning, and estate planning. The study was classified by Personal factors including Sex, Age, Status, Education and Average monthly income. The population was 340 staffs of Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus. Data was analyzed by using SPSS for Social Science Research. The statistics were frequencies, percentage, mean and standard deviation.

The results revealed that 1) The users all respondents 340 consisting of 206 females representing 60.6%. Aged 26–30 years old 87 peoples representing 25.6%. Status was also considered as 177 single persons representing 52.1%. Education included Bachelor's degree 194 peoples representing 57.1%. In addition, Average income per month 20,001–25,000 baht was 110 peoples representing 32.4%.

2) In summary, Personal Financial Planning of Personnel of Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus overall was at a high level. All categories were considered at high level; spending planning, retirement planning, tax planning, estate planning, investment planning, insurance planning respectively.

Keyword: Personal Financial Planning, Personnel of Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus

บทนำ

เงินเป็นสิ่งสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมของมนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ในระบบเศรษฐกิจแบบใดก็ตาม เพราะเงินทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนช่วยอำนวยความสะดวกในด้านการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า การชำระหนี้ การสะสมทรัพย์สินเพื่อความมั่นคงและอื่น ๆ ตามต้องการ บุคคลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ในการจัดระเบียบการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งความมั่นคงทางการเงินไม่ได้หมายถึงความร่ำรวย แต่หมายถึงความพอเพียงทางการเงินในแต่ละบุคคลก็มีความต้องการหรือความพอเพียงทางการเงินไม่เท่ากัน เนื่องจากแต่ละบุคคลไม่ได้มีสถานะเหมือนเดิมตลอดไป ตามช่วงอายุที่เพิ่มขึ้น ในวัยเด็กเป็นวัยที่พ่อแม่ควรสอนให้ลูกรู้จักเก็บออม รู้จักการใช้เงิน รู้จักคุณค่าของเงินเพื่อให้สามารถบริหารจัดการเงินได้ยามเติบโต เมื่อเข้าสู่วัยทำงานเป็นวัยที่เริ่มต้นของการมีรายได้เป็นของตนเองเป็นวัยที่มีโอกาสสร้างหนี้มากที่สุด ทั้งบ้าน รถยนต์ บัตรเครดิต ทำให้อาจมองข้ามการเก็บออม หากขาดการวางแผนการเงินที่ี้อาจทำให้มีปัญหาเรื่องการใช้จ่ายในวันข้างหน้า ดังนั้นในวัยทำงานจึงต้องให้ความสำคัญกับการบริหารรายรับให้เพียงพอกับรายจ่าย และมีเงินออมเมื่อถึงวัยสร้างครอบครัวก็จำเป็นต้องวางแผนการเงินเพราะนอกจากค่าใช้จ่ายของตนเองและยังมี

ค่าใช้จ่ายในครอบครัวที่เพิ่มขึ้น หรือแม้แต่ในวัยที่จะต้องเกษียณในอนาคตก็ยังคงวางแผนการเงินว่าหลังเกษียณจะมีแหล่งรายได้อะไรมาจุนในวันที่ไม่ได้ทำงาน รวมถึงในชีวิตประจำวันที่มีความเสี่ยงมากมาย หากเกิดความเจ็บป่วยของสุขภาพ หรือเกิดอุบัติเหตุ จะมีเงินส่วนไหนที่จะสามารถนำมาใช้ในยามฉุกเฉิน เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิดเหล่านี้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อเงินที่ออมเก็บไว้ใช้จนเกินไป การวางแผนการเงินส่วนบุคคลนั้นจะเป็นกระบวนการประเมินสถานภาพทางการเงิน ความเป็นอยู่ของบุคคลหนึ่ง และทำการพัฒนาปรับปรุงการหารายได้ การใช้จ่าย และการลงทุนให้มีฐานะที่ดีขึ้น ด้วยการเข้าไปศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ และกระบวนการในการตัดสินใจทางด้านการเงินของบุคคลนั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เพื่อทราบถึงการวางแผนทางการเงินในด้านต่าง ๆ และสร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคคลกรหันมาใส่ใจในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่นคงทางสถานะการเงินต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

มุ่งศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน
2. ตัวแปรตาม คือ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ได้แก่ การวางแผนใช้จ่าย การวางแผนลงทุน การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนเกษียณ และการวางแผนมรดก

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 2,112 คน (ที่มา : งานบริหารทรัพยากรบุคคลและนิติการ กองบริหารทั่วไป ข้อมูล ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2565)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2566

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ว่ามีการวางแผนการเงินอย่างไรเพื่อผู้ประกอบการด้าน การออมและการลงทุนสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างกลยุทธ์ทางธุรกิจหรือแนวทางส่งเสริมการวางแผนทางการเงินที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

2. สามารถสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้บุคลากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ที่ยังไม่ได้เริ่มวางแผนทางการเงินให้สนใจการวางแผนทางการเงินมากขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

รัชนีกร วงศ์จันทร์ (2555, หน้า 8–9) ได้กล่าวถึง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการบริโภคและอุปโภค เริ่มจากการมีภาระงานอาชีพที่เหมาะสมเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคง รู้จักเก็บออมควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งบริโภคและอุปโภค บริหารรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นการสร้าง ความมั่นคงและความมั่นคงทางการเงินแก่ตนเองและครอบครัว

2. การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกันภัย เป็นการสร้างความมั่นคงกับชีวิตและทรัพย์สินบุคคล โดยการวางแผนการบริหารความเสี่ยงของชีวิตและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสินทรัพย์ที่อยู่ในความครอบครอง และเป็นหลักประกันในชีวิตและบุคคลที่อยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบ

3. การวางแผนภาษี เพื่อลดภาระภาษีตามสิทธิประโยชน์ที่ภาครัฐมอบให้ โดยผ่านกระบวนการวางแผนภาษี เงินที่ประหยัดได้นี้สามารถนำไปลงทุนเพิ่มเพื่อสร้างสินทรัพย์และความมั่นคงให้กับชีวิตได้

4. การวางแผนการลงทุน เพื่อให้เงินออมงอกเงยโดยนำไปลงทุนในทางเลือกต่าง ๆ ที่เหมาะสม ให้ได้ผลตอบแทนที่คาดหวังและบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ภายใต้ความเสี่ยงและเงื่อนไขการลงทุน

5. การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตหลังเกษียณอายุซึ่งไม่มีรายได้ประจำส่งผลให้ชีวิตเกษียณอย่างเกษม มีสินทรัพย์และรายได้มากพอสำหรับการใช้จ่ายในวัยเกษียณ

6. การวางแผนมรดก เป็นการวางแผนกระจายความมั่งคั่งให้กับทายาทรุ่นต่อไป หรือวางแผนมรดกเป็นสาธารณะกุศล เพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้มีสิทธิที่จะได้รับมรดกภายหลัง

ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จัดตั้งเป็นวิทยาเขตลำดับที่สองของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยคำริของหม่อมหลวงชูชาติ กำภู อธิการบดีในขณะนั้นได้เห็นว่าพื้นที่ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ไม่สามารถขยายงานด้านการศึกษาได้ จึงจัดทำแผนโครงการขยายกิจการต่าง ๆ ไปดำเนินการในสถานที่เหมาะสมแห่งใหม่ในอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เมื่อ พ.ศ. 2510 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เริ่มจัดการเรียนครั้งแรก เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2522

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชาญธาดา กฤษเลิศกุล (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินและการเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ในสถานการณ์วิกฤติโควิด-19 กรณีศึกษา : ลูกค้าเอ็กซ์คลูซีฟ ธนาคาร B จำกัด (มหาชน) เขตนครปฐม 1 ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน ทัศนคติทางการเงิน ส่งผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุน พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินพบว่าโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าลูกค้ามีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการจัดการวางแผนใช้จ่ายและหนี้สินอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผนภาษีอยู่ในระดับมาก ด้านการออมและการลงทุนอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งต่อความมั่งคั่งและมรดกอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ธนิก พรเทวบัญชา,กลางใจ แสงวิจิตร,พนิน อินทะระ และภูมิ ชี้อริญ (2565) ได้ทำการศึกษา ระดับความรู้การวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน และความเพียงพอของเงินออมสำหรับยามเกษียณของกลุ่ม Generation Y จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการบริโภคนและอุปโภคที่มีประสิทธิภาพในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 36.9 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านประกันภัยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.4 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการวางแผนภาษีในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 30.9 พฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านการวางแผนการลงทุนในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.2 พฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านวางแผนมรดกในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35 และพฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านการวางแผนเพื่อวัยเกษียณในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.2

สมบูรณ์ สารพัด, ศิรินุช อินละคร และชไมพร ชินโชติ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานจังหวัดชลบุรีทั้งหมด 4 ด้านในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การสร้างความมั่งคั่ง (ผ่านการวางแผนเงินออม วางแผนใช้จ่ายเงิน วางแผนหนี้สิน) อันดับสองคือการปกป้องความมั่งคั่ง (วางแผนประกัน, วางแผนเกษียณ) อันดับสามคือการเพิ่มพูนความมั่งคั่ง (วางแผนลงทุน,วางแผนภาษี) และอันดับสุดท้ายคือ การส่งมอบความมั่งคั่ง (วางแผนมรดก)

สมบูรณ์ สารพัด, นภาพร หงษ์ภักดี,เสีพงศ์ หงส์ภักดี และสิทธิเดช บำรุงทรัพย์ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้ทางการเงินและสภาวะเศรษฐกิจมีผลกระทบทางบวกกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินเพื่อการสร้างความมั่งคั่ง (วางแผนเงินออม,วางแผนใช้จ่ายเงิน,วางแผนหนี้สิน) เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเพื่อการปกป้องความมั่งคั่ง (วางแผนประกัน,วางแผนเกษียณ) อยู่ในระดับมาก เพื่อเพิ่มพูนความมั่งคั่ง (วางแผนการลงทุน,วางแผนภาษี) อยู่ในระดับมาก และเพื่อการส่งมอบความมั่งคั่ง (วางแผนมรดก) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

กนกวรรณ วัฒนาทัศนีย์,ซามีเนะ วชิรญา,อรนุช สว่างเจริญกุล และอังคณา ตาเสนา (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19 มีการวางแผนทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 มีการวางแผนทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 76.25 สำหรับการวางแผนทางการเงิน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านหนี้สิน ด้านรายได้ ด้านการออม ด้านความเสี่ยง ด้านอื่น ๆ (ด้านมรดก, ด้านภาษี,ด้านเกษียณ) ด้านการลงทุน และด้านประกันภัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนสวัสดิการที่ได้รับจากรัฐบาล ส่วนใหญ่ประชาชนได้รับสวัสดิการ จากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 78.50 และประชาชนที่ไม่ได้รับสวัสดิการจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 21.50

ลลิตา กลิ่งเล็ก, ตะวัน วกรัยพัฒน์, ธนกฤต แยมเผื่อน,ทรงพล ลพพานุสรณ์ และสมทรง ชรรษิตา (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของคนรุ่นใหม่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า 1) การวางแผนทางการเงินของคนรุ่นใหม่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในมากที่สุด เมื่อพิจารณารายได้ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้แก่ ด้านรายได้ ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านรายจ่าย 2) ผู้วางแผนทางการเงินที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 3) ปัจจัยจูงใจ ได้แก่

ด้านความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ด้านสถานะทางเศรษฐกิจ ด้านการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และ ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Approach) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 2,112 คน ผู้วิจัยทำการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5% (Taro Yamane, 1973) ผลจากการคำนวณ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ต้องไม่ต่ำกว่า 336.31 คน ผู้วิจัยจึงจะเก็บกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้อยู่ที่จำนวน 340 คน จากประชากรทั้งหมด 2,112 คน ซึ่งผู้วิจัยจะเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องที่มีผู้สร้างขึ้นไว้แล้วนำมาปรับเพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้ แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 การวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นคำถามที่สำรวจความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนใช้จ่าย การวางแผนลงทุน การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนเกษียณ การวางแผนมรดก ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประเมินแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด=5, มาก=4, ปานกลาง=3, น้อย=2, น้อยที่สุด=1

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สร้างแบบสอบถาม การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนไปถึงความชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมของข้อคำถาม

วัดผลโดยพิจารณาจากคะแนน IOC ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีคะแนน IOC ต่ำกว่า 0.50–1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีคะแนน IOC ต่ำกว่า 0.05 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้
3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาขั้นสุดท้ายและนำมาปรับปรุงเพื่อความสมบูรณ์อีกครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แจกแบบสอบถามให้แก่ประชากรที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์
2. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับข้อมูลครบถ้วนแล้ว เพื่อนำไปจัดทำและเตรียมสำหรับการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์เพื่อบรรยายปัจจัยส่วนบุคคล
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สำหรับวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 340 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 และเพศชาย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 ส่วนใหญ่มีอายุ 26–30 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 รองลงมาคือ 31–35 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4, 36–40 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1, มากกว่า 41 ปีขึ้นไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9, 21–25 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4, ไม่เกิน 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมาคือ สมรส จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4, หย่าร้างจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6, หม้าย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ ปริญญาโท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6, ต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาเอก มีจำนวนเท่ากันคือ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001–25,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคือ 15,001–20,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1, 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8, 25,001–30,000 บาท จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2, ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ คือ การวางแผนใช้จ่าย การวางแผนเกษียณ การวางแผนภาษี การวางแผนมรดก การวางแผนลงทุน และการวางแผนประกันภัย ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ประกอบด้วย การวางแผนใช้จ่าย การวางแผนลงทุน การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนเกษียณ และการวางแผนมรดก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ หาค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 340 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 ส่วนใหญ่มีอายุ 26–30 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ส่วนใหญ่มีรายได้ 20,001–25,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4

2) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ คือ ด้านการวางแผนใช้จ่าย การวางแผนเกษียณ การวางแผนภาษี การวางแผนมรดก การวางแผนลงทุน และการวางแผนประกันภัย ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากคือ ด้านการวางแผนใช้จ่าย ด้านการวางแผนเกษียณ ด้านการวางแผนภาษี ด้านการวางแผนมรดก ด้านการวางแผนลงทุน และด้านการวางแผนประกันภัย ตามลำดับ โดยมีประเด็นอภิปรายเพิ่มเติม ดังนี้

1. การวางแผนใช้จ่าย

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ได้จัดประเภทรายจ่ายที่เกิดขึ้นเป็นประจำในแต่ละเดือน เช่น รายจ่ายเพื่ออุปโภค-บริโภค รายจ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ รายจ่ายเพื่อชำระหนี้ เป็นต้น ในแต่ละเดือนมีการประเมินรายจ่ายที่เกิดขึ้นไว้อย่างสม่ำเสมอ มีการจัดสรรเงินไว้เพื่อออมอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดสรรเงินไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอ กรณีที่รายจ่ายที่จัดสรรไม่เพียงพอจึงจะใช้บริการสินเชื่อของธนาคาร โดยทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาการผ่อนชำระอย่างละเอียดก่อนทุกครั้ง กรณีที่มีเงินไม่พอใช้ มีวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสม เช่น หารายได้เพิ่มหรือลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ วัฒนา ทักษิณีย์, ชามีนะ วชิรญา, อรณุช สว่างเจริญกุล และอังคณา ตาเสนา (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง

การวางแผนทางการเงินในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19 มีการวางแผนทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 มีการวางแผนทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 76.25 สำหรับการวางแผนทางการเงิน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านหนี้สิน ด้านรายได้ ด้านการออม ด้านความเสี่ยง ด้านอื่น ๆ (ด้านมรดก,ด้านภาษี,ด้านเกษียณ) ด้านการลงทุน และด้านประกันภัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนสวัสดิการที่ได้รับจากรัฐบาล ส่วนใหญ่ประชาชนได้รับสวัสดิการ จากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 78.50 และประชาชนที่ไม่ได้รับสวัสดิการจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 21.50

2. การวางแผนลงทุน

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มึ่ความคิดเห็นมาก คือ มีการวางแผนการลงทุนทุกครั้งก่อนที่จะทำการลงทุน มีการนำเงินออมหรือสินทรัพย์ไปลงทุนในหลักทรัพย์เป็นประจำ เช่น หุ้น สลากออมทรัพย์ พันธบัตร ได้ผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบกำไร เงินปันผล ดอกเบี้ยอยู่เสมอ ได้พิจารณาถึงระดับความเสี่ยงจากการลงทุนที่ยอมรับได้ หรือมีการควบคุมความเสี่ยงเป็นอย่างดีแล้ว มีกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายสำหรับการลงทุนและพิจารณาอัตราผลตอบแทนที่ได้ว่าคุ้มค่ากับการลงทุน มีการนำเงินออมไปลงทุนในการซื้อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ เช่น ทองคำ บ้าน ที่ดิน เมื่อมีโอกาส มีการนำเงินออมหรือสินทรัพย์ไปลงทุนในธุรกิจส่วนตัวเพื่อมุ่งหวังผลกำไร ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สถิตา กลิ่งเล็ก, ตะวัน วกรัยพัฒน์, ธนกฤต แยมเพื่อน, ทรงพล ลพนาสุรณั และสมทรง ชรรณธิดา(2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของคนรุ่นใหม่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า 1) การวางแผนทางการเงินของคนรุ่นใหม่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในมากที่สุด เมื่อพิจารณารายได้ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านรายจ่าย 2) ผู้วางแผนทางการเงินที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 3) ปัจจัยจูงใจ ได้แก่ด้านความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ ด้านการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน

3. การวางแผนประกันภัย

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มึ่ความคิดเห็นมากที่สุด คือ เห็นด้วยกับการทำประกันชีวิตเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เพื่อดูแลชีวิตตนเอง ครอบครัวให้รู้สึกปลอดภัยและมั่นคงยิ่งขึ้น ข้อที่มึ่ความคิดเห็นมา คือ ได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพเพื่อต้องการบรรเทาความเดือดร้อนจากรักษาพยาบาลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต คิดว่า ได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพสำหรับตนเอง ครอบคลุมความเสี่ยงเพียงพอแล้ว ได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพเพื่อนำไปใช้ลดหย่อนภาษี ได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ทางการเงิน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล คิดว่า ได้ทำประกันภัยทรัพย์สินเพื่อรองรับ

ความเสี่ยงทางทรัพย์สิน เช่น ประกันภัยรถยนต์ ประกันอัคคีภัย ครอบคลุมความเสี่ยงเพียงพอแล้วตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ สารพัด, นภาพร หงษ์ภักดี, สืบพงศ์ หงส์ภักดี และสิทธิเดช บำรุงทรัพย์ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินเพื่อการสร้างความมั่งคั่ง (วางแผนเงินออม, วางแผนใช้จ่ายเงิน, วางแผนหนี้สิน) เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากรองลงมาคือเพื่อการปกป้องความมั่งคั่ง (วางแผนประกัน, วางแผนเกษียณ) อยู่ในระดับมาก เพื่อเพิ่มความมั่งคั่ง (วางแผนการลงทุน, วางแผนภาษี) อยู่ในระดับมาก และเพื่อการส่งมอบความมั่งคั่ง (วางแผนมรดก) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4. การวางแผนภาษี

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการยื่นภาษีถูกต้องตามกฎหมายเป็นประจำทุกปี ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีการวางแผนภาษีเพื่อให้เสียภาษีได้ถูกต้องครบถ้วนและเสียภาษีน้อยที่สุด มีความรู้ความเข้าใจประเภทของเงินได้พึงประเมิน การหักค่าใช้จ่าย และการหักค่าลดหย่อน เพื่อเสียภาษีอย่างถูกต้อง ในแต่ละปีมีการวางแผนภาษีโดยการไปลงทุนในกองทุนต่าง ๆ เพื่อลดหย่อนภาษี มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความรู้ความเข้าใจวิธีการคำนวณภาษีและช่องทางในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญธาดา กฤษเลิศกุล (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินและการเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ในสถานการณ์วิกฤติโควิด-19 กรณีศึกษา : ลูกค้าเอ็กซ์คลูซีฟ ธนาคาร B จำกัด (มหาชน) เขตนครปฐม 1 ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน ทัศนคติทางการเงิน ส่งผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมและการลงทุน พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินพบว่าโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าลูกค้านักพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการจัดการวางแผนใช้จ่ายและหนี้สินอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผนภาษีอยู่ในระดับมาก ด้านการออมและการลงทุนอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งต่อความมั่งคั่งและมรดกอยู่ในระดับมากตามลำดับ

5. การวางแผนเกษียณ

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ สามารถสะสมเงินไว้ใช้หลังเกษียณอายุได้จากหลายแหล่ง เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เงินฝากธนาคารหรือรายได้จากธุรกิจส่วนตัว มีการวางแผนประกอบอาชีพหลังเกษียณอายุ

เช่น ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีเป้าหมายหรือสิ่งที่ต้องการสำหรับตนเองหลังเกษียณอายุ มีการประมาณการจำนวนเงินที่ต้องใช้ดำเนินชีวิตต่อเดือนหลังเกษียณอายุ โดยไม่ทำให้คุณภาพชีวิตลดลงจากช่วงก่อนการเกษียณอายุ ให้ความสำคัญกับการออมเงินและสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อไว้ใช้สำหรับหลังเกษียณอายุ มีการวางแผนเกษียณอายุตั้งแต่เริ่มทำงาน ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิก พรเทวบัญชา, กลางใจ แสงวิจิตร,พนิน อินทะระ และภูมิ ชีวีเจริญ (2565) ได้ทำการศึกษาระดับความรู้การวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน และความเพียงพอของเงินออมสำหรับยามเกษียณของกลุ่ม Generation Y จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการบริโภคและอุปโภคที่มีประสิทธิภาพในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 36.9 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านประกันภัยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.4 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการวางแผนภาษีในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 30.9 พฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านการวางแผนการลงทุนในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.2 พฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านวางแผนมรดกในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35 และพฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านการวางแผนเพื่อวัยเกษียณในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.2

6. การวางแผนมรดก

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นมาก คือ ทราบว่ากรณีที่เกิดไปโดยไม่ได้ทำพินัยกรรมทิ้งไว้ หรือมีพินัยกรรมแต่หาไม่พบแล้ว ทรัพย์สินจะถูกจัดสรรให้แก่ทายาทตามลำดับและตามสัดส่วนที่กฎหมายกำหนด คิดว่าการวางแผนมรดกเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีการจดบันทึกว่ามีทรัพย์สินและหนี้สินอะไร จำนวนเท่าไร และอยู่ที่ไหน มีความรู้ที่ปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดเก็บภาษีมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ สารพัด, ศิรินุช อินละคร และชไมพร ชิน โขติ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประเภทของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานจังหวัดชลบุรี ทั้งหมด 4 ด้านในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การสร้างความมั่งคั่ง (ผ่านการวางแผนเงินออม วางแผนใช้จ่ายเงิน วางแผนหนี้สิน) อันดับสองคือการปกป้องความมั่งคั่ง (วางแผนประกัน, วางแผนเกษียณ) อันดับสามคือการเพิ่มพูนความมั่งคั่ง (วางแผนลงทุน,วางแผนภาษี) และอันดับสุดท้ายคือ การส่งมอบความมั่งคั่ง (วางแผนมรดก)

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน สามารถสรุปข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1. การวางแผนใช้จ่าย

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ได้จัดประเภทรายจ่ายที่เกิดขึ้นเป็นประจำในแต่ละเดือน เช่น รายจ่ายเพื่ออุปโภค-บริโภค รายจ่ายเพื่อซื้อสินทรัพย์ รายจ่ายเพื่อชำระหนี้ เป็นต้น : ควรจัดทำรายรับ-รายจ่าย และจัดประเภทรายจ่ายให้ชัดเจน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ รายจ่ายคงที่ที่ต้องจ่ายทุกเดือน, รายจ่ายผันแปรในแต่ละเดือน และรายจ่ายเพื่อการออมและการลงทุน เช่น เงินฝาก, ในแต่ละเดือนมีการประเมินรายจ่ายที่เกิดขึ้นไว้ อย่างสม่ำเสมอ : ควรประเมินรายจ่ายที่เกิดขึ้นแต่ละเดือนเพื่อจัดหาเงินให้เพียงพอกับรายจ่ายที่จะเกิดขึ้น, มีการจัดสรรเงินไว้เพื่อออมอย่างสม่ำเสมอ : หากต้องการมีเงินใช้จ่ายได้ทั้งเดือนและมีเงินเหลือเก็บออม อาจใช้สูตรเงินออม “50-30-20” จากเงินเดือน คือ “ค่าใช้จ่ายคงที่ที่ต้องจ่ายทุกเดือน-ค่าใช้จ่ายผันแปร-รายจ่ายเพื่อการออมและการลงทุน”

2. การวางแผนลงทุน

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ มีการวางแผนการลงทุนทุกครั้งก่อนที่จะทำการลงทุน : ศึกษาการวางแผนการลงทุน โดย รวบรวมข้อมูลและประเมินเป้าหมาย วิเคราะห์ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และข้อจำกัด ออกแบบพอร์ตการลงทุนที่เหมาะสม จัดทำนโยบายการลงทุน การลงทุนตามนโยบายการลงทุน และการติดตามวัดผลการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ, มีการนำเงินออมหรือสินทรัพย์ไปลงทุนในหลักทรัพย์เป็นประจำ เช่น หุ้น สลากออมทรัพย์ พันธบัตร : ศึกษาสิ่งที่จะลงทุนเป็นอย่างดีก่อนลงทุน ควรกระจายเงินลงทุนไม่ควรนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทเดียวกัน, ได้ผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบกำไร เงินปันผล ดอกเบี้ยอยู่เสมอ : ในการลงทุนทุกครั้งย่อมมีความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนกับความเสี่ยง บุคคลต้องเข้าใจและยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นให้ได้

3. การวางแผนประกันภัย

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ เห็นด้วยกับการทำประกันชีวิตเป็นส่วนหนึ่งที่ทำไว้เพื่อดูแลชีวิตตนเอง ครอบครัวให้รู้สึกปลอดภัยและมั่นคงยิ่งขึ้น : เลือกทำประกันกับบริษัทที่น่าเชื่อถือ ไม่มากหรือน้อยเกินไป และไม่ซ้ำซ้อน โดยพิจารณาจากความคุ้มครอง ทุนประกัน ความสามารถในการจ่ายเบี้ยประกัน และเป้าหมายในชีวิต, ได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพเพื่อต้องการบรรเทาความเดือดร้อนจากค่ารักษาพยาบาลที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต : ศึกษาวงเงินที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ว่าครอบคลุมความต้องการหรือไม่ ประกันที่ดีควรสอดคล้องกับความเสี่ยงของแต่ละบุคคล, คิดว่าได้ทำประกันชีวิตและสุขภาพสำหรับตนเอง ครอบคลุมความเสี่ยงเพียงพอแล้ว : ทบทวนกรมธรรม์ประกันชีวิตและสุขภาพ เนื่องจากเวลาผ่านไป ความเสี่ยงในชีวิตย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงอายุ เพื่อปรับให้เหมาะสมหากมากเกินไปอาจพิจารณาหยุดจ่ายเบี้ยบางกรมธรรม์ หรือหากน้อยเกินไป ก็พิจารณาทำเพิ่มในส่วนที่ขาด

4. การวางแผนภาษี

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ มีการยื่นภาษีถูกต้องตามกฎหมายเป็นประจำทุกปี : ควรยื่นภาษีให้ถูกต้องตามกำหนดเพื่อไม่ให้เสียค่าปรับหรือโดนตรวจสอบย้อนหลัง , มีการวางแผนภาษีเพื่อให้เสียภาษีได้ถูกต้องครบถ้วนและเสียภาษีน้อยที่สุด : ควรทำการเปรียบเทียบระหว่างการวางแผนเสียภาษีและไม่

วางแผนเสียภาษีเพื่อให้เห็นว่า การวางแผนภาษีทำให้เกิดการประหยัดภาษีที่ต้องชำระอย่างไร , มีความรู้ความเข้าใจประเภทของเงินได้พึงประเมิน การหักค่าใช้จ่าย และการหักค่าลดหย่อน เพื่อเสียภาษีอย่างถูกต้อง : ศึกษาประเภทเงินได้พึงประเมินประเภทต่าง ๆ ว่ามีวิธีการเสียภาษีอย่างไร รายได้แต่ละประเภทสามารถหักค่าใช้จ่าย และหักค่าลดหย่อนอะไรได้

5. การวางแผนเกษียณ

สิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ สามารถสะสมเงินไว้ใช้หลังเกษียณอายุได้จากหลายแหล่ง เช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ เงินฝากธนาคารหรือรายได้จากธุรกิจส่วนตัว : เริ่มจากสะสมเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ประกันสังคม ที่หน่วยงานจัดตั้งขึ้น หรือทำกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสะสมกับบริษัทที่น่าเชื่อถือ ซึ่งจะเป็นแหล่งรายได้หลังเกษียณ , มีการวางแผนประกอบอาชีพหลังเกษียณอายุ เช่น ประกอบธุรกิจส่วนตัว : ควรวางแผนประกอบอาชีพหลังเกษียณเพื่อเป็นการหารายได้ทางหนึ่ง อาจทำธุรกิจส่วนตัวขนาดเล็ก ๆ ตามความสนใจ, มีเป้าหมายหรือสิ่งที่ต้องการสำหรับตนเองหลังเกษียณอายุ : ควรตั้งเป้าหมายและจำนวนเงินที่ต้องการใช้ในวัยเกษียณเพื่อเริ่มวางแผนว่าจะต้องทำอะไรบ้างให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้ และสำรวจเงินออมว่าขณะนี้มืออยู่เท่าไรเพื่อให้รู้ว่าต้องออมเพิ่มอีกเท่าไรถึงจะได้ตามเป้าหมายกำหนด

6. การวางแผนมรดก

สิ่งที่ต้องปรับปรุง ทราบว่ากรณีที่จะจากไปโดยไม่ได้ทำพินัยกรรมทิ้งไว้ หรือมีพินัยกรรมแต่หาไม่พบแล้วทรัพย์สินจะถูกจัดสรรให้แก่ทายาทตามลำดับและตามสัดส่วนที่กฎหมายกำหนด : ดังนั้นบุคคลควรทำพินัยกรรมไว้ให้เรียบร้อยเพื่อที่จะได้ส่งมอบทรัพย์สินไปยังบุคคลที่ต้องการจะยกทรัพย์สินให้ หากเกรงว่าทำพินัยกรรมไว้แต่หาพินัยกรรมไม่พบ หรือเกรงว่าพินัยกรรมที่พบเป็นของจริงหรือของปลอมหลังทำพินัยกรรมเสร็จบุคคลอาจนำพินัยกรรมที่ทำฝากไว้ที่สำนักงานเขต/อำเภอที่ทำพินัยกรรม, คิดว่าการวางแผนมรดกเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล : บุคคลควรให้ความสำคัญและศึกษาแนวทางการวางแผนมรดกเพื่อวางแผนภาษีที่เหมาะสมเนื่องจากปัจจุบันมีการเก็บภาษีจากการให้และภาษีมรดกด้วย โดยอาจศึกษาเพิ่มเติมจากกรมสรรพากร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มตัวแปรต่าง ๆ ในการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน และรอบด้านมากขึ้น โดยอาจศึกษาปัจจัยภายนอก เช่น ด้านสภาพเศรษฐกิจ ปัจจัยภายใน เช่น ด้านความรู้ความเข้าใจการวางแผนการเงิน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพิ่มเติม เป็นต้น
2. การศึกษาการทำวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาการวางแผนเงินเป็นรายด้านไปเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและนำมาเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการวางแผนการเงินในที่ดีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ วัฒนาทัศนีย์,ชามินะ วชิรญา,อรนุช สว่างเจริญกุล และอังคณา ตาเสนา. (2565) การวางแผนทางการเงินในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. วารสารวิทยาการจัดการและการสื่อสาร.คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 1(2), 19-40.
- ชาญธาดา กฤษเลิศกุล. (2564). ความรู้ทางการเงิน แรงจูงใจทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินและการเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ในสถานการณ์วิกฤติโควิด-19 กรณีศึกษา: ลูกค้าเอ็กซ์คลูซีฟ ธนาคาร B จำกัด (มหาชน) เขตนครปฐม 1 วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ชนิก พรเทพบัญชา,กลางใจ แสงวิจิตร,พนิน อินทะระ และภูมิ ชีเจริญ. 2565. ความรู้การวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน และความเพียงพอของเงินออมสำหรับยามเกษียณของกลุ่ม Generation Y จังหวัดสงขลา. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 17(1), 159-190.
- ธนิกร วงศ์จันทร์. (2555). การบริหารทางการเงินส่วนบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ลลิตา กลิ่งเล็ก, ตะวัน วกรัยพัฒน์, ธนกฤต เข้มเพื่อน,ทรงพล ลพนานุสรณ์ และสมทรงธรรมธิดา. (2565). ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของคนรุ่นใหม่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี. วารสารรัชต์ภาคย์, 16(47), 319-331.
- สมบูรณ์ สารพัด, ศิรินุช อินละคร และชไมพร ชินโชติ. (2565). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี. Journal of Roi Kaensam Academi, 7(3), 218-234.
- สมบูรณ์ สารพัด, นภาพร หงษ์ภักดี,สืบพงษ์ หงส์ภักดี และสิทธิเดช บำรุงทรัพย์. (2565). ผลกระทบของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มวัยทำงานในจังหวัดชลบุรี. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 14(1), 54-63.
- Yamane, T. (1973). Statistics : an introductory analysis (3rd ed). New York : Harper and Row.